

JUBILEUM COV Sursum Corda: 'We willen andere stukken zingen dan alleen oratoria'

Sursum Corda blijft grenzen verleggen

Sursum Corda bestaat honderd jaar. Reden voor de koningin de oratoriumvereniging de koninklijke erepenning toe te kennen.

door Freke Remmers

Ooit begonnen als een zangvereniging, nu al sinds jaar en dag een oratoriumvereniging en binnenkort waarschijnlijk een concertkoor. Dat is de Christelijke Oratoriumvereniging Sursum Corda, die dit jaar haar 100-jarig bestaan viert. Op 26 oktober, bij het jubileumconcert in de Grote Kerk, krijgt het koor daarom de koninklijke erepenning uitgereikt. Een eer die alleen de koningin kan toekennen aan onderscheidende verenigingen die qua aard, omvang en kredietwaardigheid in aanzien staan en een algemeen erkende plaats innemen; lokaal, in de regio of landelijk.

Op 1 oktober 1912 werd de Christelijke Zangvereniging Sursum Corda opgericht. Destijds werden vooral liederen gezongen, maar in 1929 werd voor het eerst een oratorium uitgevoerd. Het belangrijkste verschil is de verteller in het oratorium, die al zingend een verhaal 'oreert'. Pas in 1941 werd de naam ook veranderd in de Christelijke Oratoriumvereniging. Die was vooralsnog geen lang leven beschoren. In 1942 moesten alle culturele verenigingen zich aanmelden bij de Kultuurkamer, opgericht door nazi-Duitsland. De leden van Sursum Corda zagen dat niet zitten en zegden hun lidmaatschap op. Toch konden ze de oorlog letterlijk en figuurlijk uitzingen als kerkkoor de Evangelisatiezangvereniging. Kerkkoren vielen niet onder het beleid van de Kultuurkamer. Vlak na de oorlog kende Sursum Corda haar hoogtepunt in ledenaantal: 140. Tegenwoordig telt de oratoriumvereniging er 87. „En dat blijft stabiel”, zegt bestuurslid Marianne Keijzer. „Soms gaan er wat af, bijvoorbeeld door ziekte, maar er komen er ook altijd wel weer wat bij.” Toch houdt de toekomst Sursum Corda bezig. De ver-

Boven: Christelijke Zangvereniging Sursum Corda tijdens het vijfjarig jubileum in 1917. Onder: Christelijke Oratoriumvereniging Sursum Corda begin dit jaar ter viering van de honderdste verjaardag. foto's COV Sursum Corda

ening, met een gemiddelde leeftijd van 64 jaar, is heel bewust op zoek naar verjonging. „Wil je honderd jaar blijven bestaan, dan moet je je muzikale grenzen verleggen”, illustreert Jos Keijzer, voorzitter van de muziekcommissie. Tijdens het Pleinconcert werd de popmuziek al eventjes aangestipt, met een uitvoering van *The Young Messiah* in de versie van Quincy Jones.

Daarnaast studeren leerlingen van

Het Noordik nu verschillende versies van *The Young Messiah* van Händel in, om die samen met Sursum Corda op te voeren tijdens de kerstviering. „Hierdoor trainen wij ook met een andere techniek (pop, red.). Die kunnen wij goed gebruiken om modernere stukken te zingen, zoals de *Gloria* van Poulenc.” Een popkoor zal Sursum Corda nooit worden, maar dirigent Eric Kotterink zint er wel op om moderne stukken zoals die

van Poulenc vaker op het programma te zetten. Reden ook om voor de tweede keer in de geschiedenis van Sursum Corda na te denken over een nieuwe naam: concertkoor Sursum Corda. „Om aan te geven dat we andere stukken willen zingen dan alleen oratoria”, geeft Marianne Keijzer aan. Ook gedwongen door de bezuinigingen op subsidies, geven zij en Jos aan. „Een oratoriumconcert kost 24.000 euro. Maar we krijgen zo'n

70 procent minder subsidie. We hopen het vol te houden, maar het wordt wel moeilijker. Normaal geven we twee concerten per jaar, dat wordt er misschien een. Maar het *Weihnachtsoratorium* en de *Matthäus Passion* blijven.”

Het jubileumconcert is 26 oktober in de Grote Kerk met de *Messa di Gloria* van Rossini en *Gloria* van Poulenc. Onder begeleiding van het Nederlands Symfonieorkest.

Uit het jubileumboek

- 1930: 'Aan de graaf van Huize Almelo moet nog gevraagd worden of er gebruik gemaakt mag worden van de banken van de graaf in de Grote Kerk. Hij gaat akkoord, mits de boeken in de banken zo min mogelijk verplaatst worden om kwijtraken te voorkomen.'
- 1932: 'Heeft men in 1930 met 85 mensen nog een ledental waarmee je een oratorium aankunt, twee jaar later is dat ledental bedenkelijk gezakt tot beneden de 50. Onder het voortvarende voorzitterschap van de heer J. Wessels wordt een grote wervingscampagne opgezet waarvoor alle leden worden ingezet. De slogan van secretaris H. Blömer wordt in die dagen: wie vurig lid van Sursum is, is overal en altijd een propagandist.'
- 1939: 'Als in 1939 vanwege de oorlogsdreiging de mobilisatie begint en het aantal mannen daardoor drastisch daalt, is men einde jaren dertig op een nieuw dieptepunt beland met amper 40 leden.'
- 1940: 'Zingen terwijl wij midden in de oorlog zijn is een luxe die God ons permissieert. Wellicht zullen we later nog wel eens tegen elkaar zeggen: hoe was 't mogelijk dat we dat toen nog konden doen.'
- 1977, lp-opname: 'Daar zaten we dan allen verzameld in de Grote Kerk, zonder rinkelende oorbellen, armbanden of horlogekettingen, zonder krakende schoenen, gewapend met dropjes tegen opkomende hoestbuien. Maar planning is toch maar een betrekkelijke zaak, dat werd ons gedurende de sessie wel duidelijk gemaakt door rommelende donderslagen en knetterende regenbuien die ons steeds luider in de rede kwamen vallen.'